

ки и голѣми, български селища.

Черното расо е знамето на нашето освобождение.

Следъ като излѣзли хайдушки чети по Балкана, не минало много време и организирани български доброволци започнали да помагатъ въ всички войни срещу Турция. Така въ войнитѣ, водени отъ Русия и Австрия противъ турцитѣ, участвали и българи; въ грѣцкитѣ и сръбскитѣ освободителни възтания българитѣ сжщо сж взимали живо участие. Пламватъ възстания и въ България, отъ които най-велико е Априлското възстание. Занаятчи, колибари и свещеници препасватъ саби и повеждатъ хвъркати чети да освободятъ милата си родина отъ тиранина. Появяватъ се апостоли на свободата, водачи на разбунтувания народъ, поети, които възпѣватъ борбитѣ за правда и свобода—Раковски, Каравеловъ, Левски, Ботевъ, Хаджи Димитъръ, Георги Бенковски, Стефанъ Караджа и т. н.

Последниятъ подвигъ на българския народъ въ борбитѣ му противъ турската тирания е подвига на Шипка. Тамъ българскитѣ опълченци очудватъ свѣта съ своята нечувана храбрость и, съ помощта на руситѣ, побеждаватъ турскитѣ пълчища.



Шипка — Паметникъ на Свободата

Турцитѣ сж прогонени изъ България. България е свободна. Семената, които хвърли Отецъ Паисий въ народната душа дадоха своя богатъ плодъ. И днесъ на Шипка, кждето опълченцитѣ пролѣха кръвта си за България, се издига величественъ Паметникъ на Свободата.

На трети мартъ, всѣка година, се празнува Освобождението на България. Това е най-голѣмиятъ нашъ националенъ празникъ.

Готовността на нашитѣ дѣди да жертватъ най-скжпото, живота си, за освобождението на България, винаги ще ни напомня, колко е необходима, скжпа и сладка свободата на единъ народъ.

Деца, докато тупкатъ сърдцата ви, нека туптятъ за България!

И. Волень